

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av marktäktslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås sådana ändringar i marktäktslagen vilka ännu är nödvändiga på grund av stiftandet av markan-

vändnings- och bygglagen. Dessutom föreslås att även betydande täkt av substanser till husbehov skall omfattas av uppföljning.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

I samband med att markanvändnings- och bygglagen (132/1999) stiftades reviderades marktäktslagen (555/1981) så att marktäktsverksamhet, även på områden som har planlagts, helt och hållet skall omfattas av marktäktslagen. På grund av detta kompletterades marktäktslagen samtidigt så, att effekterna av en detaljplan och generalplan samt av åtgärdsbegränsningar som beror på planläggning kan beaktas vid tillståndsprövningen.

På grund av det nya 3 § 2 mom. som gäller begränsning av täktverksamhet är det nödvändigt att se över hänvisningsbestämmelserna i 4 § som gäller tagande av substanser för bruk till husbehov.

Enligt 6 a § i den ännu gällande byggnadslagen (370/1958) är marktäkt förbjuden i en strandzon utan fastställd generalplan eller strandplan. Enligt de begränsningar av marktäktsverksamhet som räknas upp i 3 § får marktäktsverksamhet bl.a. inte fördärva en vacker landskapsbild. Bestämmelsen betonar inte landskap som omfattar vattendrag även om strandlandskap ofta har ett skönhetsvärde. Strandlandskap kan dock inte till alla delar utgöra sådana vackra landskap som avses i bestämmelsen, utan det är fråga om för området typiska, sedvanliga landskap. Strandlandskap har det oaktat en särskild betydelse med tanke på vattenlandskaps och naturens mångfald.

Av denna anledning föreslås att marksubs-

tanser inte utan särskild anledning får tas i en strandzon vid hav eller annat vatten. Jämfört med den gällande byggnadslagen är bestämmelsen något lindrigare eftersom det inte är fråga om ett ovillkorligt förbud, utan tillstånd kan beviljas om man anser att det föreligger särskilda skäl.

Genom en tämligen omfattande ändring av marktäktslagen 1997 infördes en årlig uppföljning av marktäktsverksamheten. Avsikten med detta var att förbättra informationen om användningen av marks substanser i relation till gällande tillstånd. Sådant tagande av substanser till husbehov som avses i lagen omfattas fortfarande inte av tillståndsplikt, och det har inte heller bestämts att det skall omfattas av årlig uppföljning. Därför finns det synnerligen bristfälligt med uppgifter om tagande av marks substanser till husbehov regionalt sett och när det gäller omfattningen. I propositionen föreslås att också tagande av substanser till husbehov skall omfattas av uppföljning så att läget av och den uppskattade omfattningen av betydande täktplatser skall anmälas till tillsynsmyndigheten i kommunen.

Vissa hänvisningar till byggnadslagen och till planer, åtgärdsförbud och samrådsförfaranden enligt den blev kvar i marktäktslagen i samband med att markanvändnings- och bygglagen stiftades. Det föreslås nu att dessa hänvisningar ändras till motsvarande hänvisningar till markanvändnings- och bygglagen.

2. Propositionens verkningar

Propositionen har inte några nämnvärda ekonomiska eller organisatoriska verkningar eller verkningar i fråga om personal. Propositionen har en positiv verkan på miljön genom att det blir lättare att få information om tagande av substanser även till husbehov. Då också strandzoner enligt förslaget skall omfattas av särskild prövning förbättras möjligheterna att bevara strandlandskapets miljövärden.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts i samråd med Finlands Kommunförbund och har diskuterats med trafikministeriet, handels- och industriministeriet och jord- och skogsbruks-

ministeriet. Representanter för markägarna, dem som bedriver täktverksamhet samt naturskyddsorganisationerna har hörts.

De som yttrat sig har uppmärksammat bl.a. hur strandzonen inverkar på täkt av stenmaterial, särskilt byggsten, och å andra sidan har det också föreslagits att bestämmelsen om strandzoner skall skärpas. Likaså föreslogs att skyldigheten att anmäla om täkt till husbehov skulle begränsas, och man anmärkte att äganderätten är skyddad i grundlagen i samband med täkt till husbehov i samfällda områden. Propositionen har på basis av yttrandena reviderats så att skyldigheten att anmäla om täkt till husbehov har begränsats och att de särskilda skälen i samband med strandzoner har preciserats i paragrafen och i motiveringstexten.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

3 §. *Begränsning av täktverksamhet.* Till paragrafen föreslås ett nytt 3 mom. enligt vilket marksubstanser inte får tas utan särskilda skäl i en strandzon vid hav eller annat vatten om området inte i en stadsplan eller en generalplan med rättsverkningar har anvisats för detta ändamål. Bestämmelsen motsvarar i fråga om sin verkan i hög grad det i 6 a § i den gällande byggnadslagen avsedda förbudet att ta marksubstanser från en strandzon utan planläggning. En skillnad är dock att enligt den föreslagna bestämmelsen skall tolkningen prövas i samband med tillståndsförfarandet. Detta är motiverat därför att ställvis finns det t.ex. gamla täktplatser för stenmaterial mycket nära stranden och en skälig förlängning av denna verksamhet kan övervägas i samband med ett tillståndsärendet. Om täkten på grund av sin ringa omfattning eller på grund av sin art inte försämrar strandzonens landskapsmässiga värden eller naturens mångfald kan det likaså föreligga särskilda skäl. Om ansökan om tillstånd till marktäkt, t.ex. av sten för byggnadsändamål, gäller en strandzon, skall existensen av särskilda skäl motiveras med utredningar och bedömning av miljökonsekvenserna, likaså skall det anges att täkten inte heller annars orsakar skadliga verkningar enligt 3 §.

Med strandzon avses en relativt smal del

av stranden, samma begrepp som strandzon enligt markanvändnings- och bygglagen. Tillämpning av en litet strängare tillståndsprövning på strandzoner än på andra områden har således inte heller någon avsevärd betydelse för markägarna eller för dem som bedriver marktäktverksamhet.

4 §. *Tillståndstvång.* Tagande av marksubstanser för bruk till husbehov enligt 2 mom. omfattas fortfarande inte av tillståndstvång, men täkten skall förläggas och täktverksamheten ordnas i enlighet med 3 § 2 mom. marktäktslagen. I fråga om täktverksamhet skall dessutom iaktas vad som i 3 § 1 mom. bestäms om begränsningar av täktverksamhet, om det är fråga om täkt på ett samfällt område som avses i 2 § 2 punkten fastighetsbildningslagen (554/1995). En grund för det senare var att täktverksamhet på ett samfällt område kan bli mycket omfattande. De ovan avsedda ändringarna fogades till marktäktslagen genom en ändring av lagen som trädde i kraft vid ingången av juni 1997.

Till 3 § marktäktslagen har räknat från ingången av nästa år fogats ett nytt 2 mom. med nya planläggningsmässiga aspekter, och i denna proposition föreslås också ett nytt 3 mom. Sålunda blir det gällande 2 mom. 4 mom. och ovan nämnda hänvisningsbestämmelse som gäller tagande av substanser till husbehov på en egen lägenhet

föreslås bli ändrat på motsvarande sätt. Samtidigt föreslås att i fråga om täktverksamhet på samfällt område, förutom begränsningarna i 3 § 1 mom., också skall iaktas de planmässiga krav som fogats till paragrafens 2 mom. Genom detta förhindras täktverksamhet på samfällt område t.ex. så, att användning av ett område som i planen är avsett som rekreativområde försvåras eller att stads- eller landskapsbilden fördäras.

10 §. *Tillståndets giltighetstid.* Enligt 208 § markanvändnings- och bygglagen avser en hänvisning i någon annan lag till byggnadslagen och planer som avses i den, efter markanvändnings- och bygglagens ikraftträdande, en hänvisning till markanvändnings- och bygglagen och planer som avses i den. För tydlighets skull föreslås att hänvisningen i paragrafens 2 mom. till en regionplan ändras till hänvisning till en landskapsplan, eftersom planläggningssystemet enligt den nya markanvändnings- och bygglagen inte längre innehåller någon regionplan med undantag för övergångsperioden. Då en fastställd generalplan i markanvändnings- och bygglagen motsvaras av en generalplan med rättsverkningar, föreslås att till bestämmelsen också fogas ett omnämnande av detta.

Det föreslås att fortfarande gällande regionplaner och generalplaner som fastställts 1996 eller senare och som avses i byggnadslagen genom övergångsbestämmelsen i denna lag skall ges en verkan enligt den gällande bestämmelsen i fråga om beviljande av tillstånd för högst 15 år.

Enligt paragrafens 3 mom. har det blivit möjligt att förlänga marktåktstillstånd för tio år, om en del av de substanser som det beviljade tillståndet avser ännu inte har tagits när tillståndstiden går ut. Enligt gällande bestämmelse får tillståndet dock inte förlängas om åtgärdsförbud enligt 124 a § byggnadslagen är i kraft på området. Enligt propositionen föreslås att ett tillstånd inte skall förlängas för beaktande av de planläggningsmässiga aspekter som fogas till lagens 3 och 6 § räknat från ingången av 2000 om för området gäller en detaljplan eller en generalplan med rättsverkningar eller en åtgärdsbegränsning som tryggar uppgörandet av dessa planer. Härvid skall man i stället för att förlänga tillståndstiden ansöka om nytt tillstånd, varvid nämnda planläggningsmässiga aspekter kan beaktas.

Paragrafens 1 mom. motsvarar gällande 1 mom.

13 §. *Hörande.* Enligt bestämmelsen skall i fråga om hörande av grannar med anledning av ansökan om marktåktstillstånd iaktas vad som i byggnadslagen och byggnadsförordningen bestäms om undantagslovsförfarande. Motsvarande bestämmelser om förfarandet ingår i markanvändnings- och byggförordningens (895/1999) 86 §. Det föreslås att hänvisningsbestämmelsen ses över så att den hänvisar till nämnda bestämmelse.

23 §. *Tillsynsavgift och statsbidrag.* Det föreslås att hänvisningen i bestämmelsen till taxan för tillsynen över byggnadsarbeten i 136 § byggnadslagen ändras till en hänvisning till motsvarande taxa i 145 § markanvändnings- och bygglagen.

23 a §. *Anmälningsskyldighet.* Innehavaren av ett marktåktstillstånd har räknat från den 1 juni 1997 enligt 23 a § 1 mom. varit tvungen att årligen meddela kommunen mängden och arten av substans som tagits. Tagande av substanser till husbehov, för vilket inget tillstånd krävs, har inte följts upp vare sig i fråga om tåktens läge eller dess omfattning. Det är emellertid nödvändigt för kommunens tillsynsmyndighet att känna till åtminstone var marksubstanser i betydande utsträckning tas till husbehov och vilken den beräknade omfattningen av detta är för att den skall kunna uppfylla sin tillsynsplikt. Anmälningsskyldigheten återkommer inte varje år, utan genom den fastställs områdets läge och tåktens beräknade omfattning. Det är nödvändigt att göra en ny anmälan först om tåktens omfattning blir avsevärt större jämfört med en tidigare anmälan. Som sådan betydande tåkt till husbehov kan anses ett tåktområde där den totala tåktvolymen har varit eller avses bli större än 500 fasta kubikmeter marksubstanser.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfast.

Övergångsbestämmelse. Från ingången av 2000 ändras det finska begreppet regionplan till landskapsplan. Regionplanen upphävs då det fastställs en landskapsplan för området. Om en landskapsplan inte har fastställts för området inom tio år, blir regionplanen landskapsplan med rättsverkningar enligt markanvändnings- och bygglagen. Nästa år och ännu flera år därefter kommer det emel-

lertid att finnas gällande regionplaner som fastställts enligt den nuvarande byggnadslagen. Dessa planer, liksom även generalplaner som fastställts med stöd av byggnadslagen, kan även i fortsättningen, under förutsättning att de fastställts 1996 eller senare, ges den verkan att tillstånd kan beviljas för högst 15 år på täktplatser som reserverats i dessa planer. Tidsgränsen är fortfarande nödvändig därför att de miljökonsekvensbedömningar och övriga utredningar som görs då planen görs upp kan bedömas som tillräckligt grundliga efter nämnda tid. Det föreslås att rättsverkan enligt förslaget till 10 § 2 mom. skall gälla regionplaner och generalplaner enligt byggnadslagen till dess nämnda planer har ersatts med planer enligt den nya markanvändnings- och bygglagen.

Det föreslås att en anmälan som avses i det nya 23 a § 3 mom. skall göras inom ett år efter lagens ikraftträdande i fråga om en sådan plats för tagande av substanser till husbehov som redan användes då denna lag trädde i kraft.

3. Lagstiftningsordning

Den föreslagna lagändringen förändrar situationen för sådant tagande av substanser för bruk till husbehov som står utanför tillståndssystemet endast så, att i fråga om marktäkt för husbehov på samfällt område skall, utöver redan gällande begränsningar av täktverksamhet i 3 § 1 mom., även iaktas i samma paragraf 2 mom. avsedda, på planläggningsmässiga aspekter baserade be-

gränsningar, som träder i kraft den 1 januari 2000. Bestämmelserna gäller inte tagande av marksubstanser till husbehov på en egen fastighet, utan endast många fastigheters marktäkt på samfällt område som jämfört med en fastighets marktäkt är större vad gäller mängd och mer betydande vad gäller verkningar.

Planreserveringar som är av betydelse kunde närmast vara rekreations- eller skyddsområden i generalplaner eller detaljplaner eller områden för vilka med tanke på landskapet gäller reserveringar eller planbestämmelser. Aspekter som anknyter till skyddsområden eller landskapsmässigt viktiga områden kommer till uttryck redan genom begränsningarna i 1 mom. Verkningarna av rekreationsområdesreserveringar skulle däremot vara en ny aspekt jämfört med tidigare. När det gäller omfattningen av och grunderna för områdesreserveringar för planläggningen ingår i markanvändnings- och bygglagen sådana medel för ändringssökande som tryggar rättssäkerheten. Marktäkt på samfällade områden berör alltid flera, rentav tiotals lägenheter, varvid det ofta finns alternativa täktplatser eller det är möjligt att ta marksubstanser på den egna fastigheten.

På ovan anförda grunder kan den föreslagna lagen inte anses förhindra skäligt utnyttjande av egendom för markägaren och lagen kan således stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av marktäktslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i marktäktslagen av den 24 juli 1981 (555/1981) 4 § 3 mom., 10 och 13 § och 23 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 10 § delvis ändrad i lag 463/1997 samt andra lagrummen i nämnda lag, samt

fogas till 3 §, sådan den lyder i nämnda lag 463/1997 och i lag 134/1999, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., och till 23 a §, sådan den lyder i nämnda lag 463/1997, ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Begränsning av täktverksamhet

 Marksubstanser får inte utan särskilda skäl tas i en strandzon vid hav eller annat vatten, om området inte i en stadsplan eller en generalplan med rättsverkningar har anvisats för detta ändamål.

4 §

Tillståndsvång

 Tägtplatserna skall placeras och täkten ske så som stadgas i 3 § 4 mom. Täkten skall dessutom uppfylla kraven i 3 § 1 och 2 mom., om det är fråga om täkt i ett sådant samfällt område som avses i 2 § 2 punkten fastighetsbildningslagen (554/1995).

10 §

Tillstånds giltighetstid

Tillstånd till täktverksamhet beviljas för bestämd tid, dock för högst tio år i sänder.

Av särskilda skäl kan tillstånd beviljas för en längre tid, dock för högst femton år, om detta anses lämpligt med beaktande av projektets omfattning, den framlagda planens art och andra faktorer som skall beaktas vid täktverksamhet. Som särskilt skäl kan även betraktas att täktverksamhet sker i ett område som har reserverats för marktäkt i en i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) avsedd gällande landskapsplan eller generalplan med rättsverkningar.

Om tillstånd har beviljats för en kortare tid än tio år och om en del av de marksubstans-

er som det beviljade tillståndet avser ännu inte har tagits när tillståndstiden går ut, kan tillståndstiden förlängas så att den totala tiden blir högst tio år. När tiden förlängs kan tillståndsbestämmelserna ändras eller nya tillståndsbestämmelser meddelas. Tillståndet får dock inte förlängas, om en i markanvändnings- och bygglagen avsedd detaljplan eller generalplan med rättsverkningar eller en åtgärdsbegränsning enligt 38 eller 53 § i samma lag är i kraft på området i fråga. Tillståndstiden kan förlängas utan utlåtanden enligt 7 § och marktäktsförordningen.

13 §

Hörande

Över en ansökan som gäller marktäktstillstånd skall kungöras på kommunens anslags-tavla, och de som äger eller besitter de fastigheter och andra områden som gränsar till den fastighet på vilken täktområdet är beläget skall beredas tillfälle att bli hörda. Om det projekt som ansökan avser kan ha betydande verkningar inom ett vidsträckt område eller på ett flertal personers omständigheter, skall om ansökan dessutom annonseras i åtminstone en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av projektet. Vid hörandet skall i tillämpliga delar iaktas vad som stadgas i 86 § markanvändnings- och byggförordningen (895/1999). Kostnaderna för hörandet och annonseringen skall betalas av den som ansöker om tillstånd.

23 §

Tillsynsavgift och statsbidrag

Angående indrivningen av kostnaderna för granskning av tillståndsansökan och täktplan

samt tillsyn över täktverksamhet gäller i tillämpliga delar vad 145 § markanvändnings- och bygglagen stadgar om avgift till kommunen för tillsynen över byggnadsarbetet.

23 a §

Anmälningsskyldighet

I fråga om betydande tagande av substanser till husbehov enligt 4 § 2 mom. i denna lag skall substansstagaren meddela övervakningsmyndigheten täktplatsens läge och täktens uppskattade omfattning, då man i täktområdet har tagit eller avser att

ta mer än 500 fasta kubikmeter marksubstanser.

Denna lag träder i kraft den _____ 2000.

Vad som i 10 § 2 mom. föreskrivs om landskapsplan och generalplan med rättsverkningar gäller också en motsvarande områdesreservering i en på området gällande regionplan eller generalplan som fastställts år 1996 eller senare med stöd av byggnadslagen (370/1958).

När lagen träder i kraft skall i fråga om en täktplats som redan används för tagande av substanser till husbehov göras en anmälan enligt denna lag inom ett år efter lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Miljöminister *Satu Hassi*

Lag

om ändring av marktäktslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i marktäktslagen av den 24 juli 1981 (555/1981) 4 § 3 mom., 10 och 13 § och 23 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 10 § delvis ändrad i lag 463/1997 samt andra lagrummen i nämnda lag, samt

fogas till 3 §, sådan den lyder i nämnda lag 463/1997 och i lag 134/1999, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., och till 23 a §, sådan den lyder i nämnda lag 463/1997, ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Begränsning av täktverksamhet

Marks substanser får inte utan särskilda skäl tas i en strandzon vid hav eller annat vatten, om området inte i en stadsplan eller en generalplan med rättsverkningar har anvisats för detta ändamål.

4 §

Tillståndsvång

 Täckplatserna skall placeras och täkten ske så som stadgas i 3 § 2 mom. Täkten skall dessutom uppfylla kraven i 3 § 1 mom., om det är fråga om täkt på ett sådant samfällt område som avses i 2 § 2 punkten fastighetsbildningslagen (554/1995).

 Täckplatserna skall placeras och täkten ske så som bestäms i 3 § 4 mom. Täkten skall dessutom uppfylla kraven i 3 § 1 och 2 mom., om det är fråga om täkt på ett sådant samfällt område som avses i 2 § 2 punkten fastighetsbildningslagen (554/1995).

10 §

Tillstånds giltighetstid

Tillstånd till täktverksamhet beviljas för bestämd tid, dock för högst tio år i sänder.

Av särskilda skäl kan tillstånd beviljas för en längre tid, dock för högst femton år, om detta anses lämpligt med beaktande av projektets omfattning, den framlagda planens art och andra faktorer som skall beaktas vid täktverksamhet. Som särskilt skäl kan även betraktas att täktverksamhet sker i ett område som har reserverats för marktäkt i en

Tillstånd till täktverksamhet beviljas för bestämd tid, dock för högst tio år i sänder.

Av särskilda skäl kan tillstånd beviljas för en längre tid, dock för högst femton år, om detta anses lämpligt med beaktande av projektets omfattning, den framlagda planens art och andra faktorer som skall beaktas vid täktverksamhet. Som särskilt skäl kan även betraktas att täktverksamhet sker i ett område som har reserverats för marktäkt i en i

Gällande lydelse

region- eller generalplan som har fastställts efter 1996.

Om tillstånd har beviljats för en kortare tid än tio år och om en del av de marks substanser som det beviljade tillståndet avser ännu inte har tagits när tillståndstiden går ut, kan tillståndstiden förlängas så att den totala tiden blir högst tio år. När tiden förlängs kan tillståndsbestämmelserna ändras eller nya tillståndsbestämmelser meddelas. Tillståndet får dock inte förlängas, om åtgärdsförbud enligt 124 a § byggnadslagen är i kraft på området i fråga. Tillståndstiden kan förlängas utan utlåtanden enligt 7 § och marktäktsförordningen.

13 §

Hörande

Över en ansökan som gäller marktäkttillstånd skall kungöras på kommunens anslags- och de som äger eller besitter de fastigheter och andra områden som gränsar till den fastighet på vilken taktområdet är beläget skall beredas tillfälle att bli hörda. Om det projekt som ansökan avser kan ha betydande verkningar inom ett vidsträckt område eller för ett flertal personers förhållanden, skall om ansökan dessutom annonseras i åtminstone en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av projektet. Vid hörandet skall i tillämpliga delar iaktas vad som stadgas i 132 a § byggnadslagen och 5 a § byggnadsförordningen. Kostnaderna för hörandet och annonseringen skall betalas av den som ansöker om tillstånd.

23 §

Tillsynsavgift och statsbidrag

Angående indrivningen av kostnaderna för granskning av tillståndsansökan och taktplan samt tillsyn över taktverksamhet gäller i tillämpliga delar vad 136 § byggnadslagen stadgar om avgift till kommunen för tillsynen över byggnadsarbetet.

Föreslagen lydelse

markanvändnings- och bygglagen (132/1999) avsedd gällande landskapsplan eller generalplan med rättsverkningar.

Om tillstånd har beviljats för en kortare tid än tio år och om en del av de marks substanser som det beviljade tillståndet avser ännu inte har tagits när tillståndstiden går ut, kan tillståndstiden förlängas så att den totala tiden blir högst tio år. När tiden förlängs kan tillståndsbestämmelserna ändras eller nya tillståndsbestämmelser meddelas. Tillståndet får dock inte förlängas, om *en i markanvändnings- och bygglagen avsedd detaljplan eller generalplan med rättsverkningar eller en åtgärdsbegränsning enligt 38 eller 53 § i samma lag* är i kraft på området i fråga. Tillståndstiden kan förlängas utan utlåtanden enligt 7 § och marktäktsförordningen.

13 §

Hörande

Över en ansökan som gäller marktäkttillstånd skall kungöras på kommunens anslags- och de som äger eller besitter de fastigheter och andra områden som gränsar till den fastighet på vilken taktområdet är beläget skall beredas tillfälle att bli hörda. Om det projekt som ansökan avser kan ha betydande verkningar inom ett vidsträckt område eller för ett flertal personers förhållanden, skall om ansökan dessutom annonseras i åtminstone en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av projektet. Vid hörandet skall i tillämpliga delar iaktas vad som stadgas i 86 § *markanvändnings- och byggförordningen (895/1999)*. Kostnaderna för hörandet och annonseringen skall betalas av den som ansöker om tillstånd.

23 §

Tillsynsavgift och statsbidrag

Angående indrivningen av kostnaderna för granskning av tillståndsansökan och taktplan samt tillsyn över taktverksamhet gäller i tillämpliga delar vad *145 § markanvändnings- och bygglagen* stadgar om avgift till kommunen för tillsynen över byggnadsarbetet.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

23 a §

Anmälningsskyldighet

I fråga om betydande tagande av substanser till husbehov enligt 4 § 2 mom. i denna lag skall substanstagaren meddela övervakningsmyndigheten täktplatsens läge och täktens uppskattade omfattning, då man i täktområdet har tagit eller avser att ta mer än 500 fasta kubikmeter marksubstanser.

*Denna lag träder i kraft den 2000.
Vad som i 10 § 2 mom. föreskrivs om landskapsplan och generalplan med rättsverkningar gäller också en motsvarande områdesreservering i en på området gällande regionplan eller generalplan som fastställts år 1996 eller senare med stöd av byggnadslagen (370/1958).*

När lagen träder i kraft skall i fråga om en täktplats som redan används för tagande av substanser till husbehov göras en anmälan enligt denna lag inom ett år efter lagens ikraftträdande.
